

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 30. maj 2012

/ J.nr. 2012 - 3790

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. maj 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 5 til L 157: Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejelove og lov om Det Centrale Personregister (Ændringer om følge af evalueringen af forældreansvarsloven).

Spørgsmål nr. 5:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23/5-12 fra Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, jf. L 157 - bilag 8."

Svar:

Med det fremsatte lovforslag holdes der fast i udgangspunktet om forældrenes fælles ansvar for barnet. Det fremgår af den politiske aftale bag forslaget, at:

"Det er partiernes opfattelse, at dette fælles ansvar er et helt centralt budskab og signal, som fortsat bør stå klart, hvorfor afsættet for eventuelle lovændringer fortsat bør være et udgangspunkt om fælles ansvar for barnet. Aftalepartierne har således fokus på, at loven i høj grad har betydning for den store gruppe af forældre, der finder ud af at løse eventuelle konflikter uden for systemet."

Dernæst gøres princippet om barnets bedste endnu tydeligere, hvilket bl.a. kommer til udtryk ved forslaget om ændring af hjemlen til at fastsætte samvær. Ordlyden af denne bestemmelse foreslås således ændret for at tydeliggøre, at samværet skal fastsættes ud fra en konkret vurdering af det enkelte barns forhold, og at der således ikke er samværsordninger, som har forrang frem for andre. Det vil således fortsat være muligt at træffe afgørelser om deleordninger.

Endelig er det et led i den politiske aftale, at der skal iværksættes en kommunikationsindsats af lovens principper og reelle indhold, sådan at der ikke utilsigtet sættes en dagsorden, hvor disse budskaber forvanskes. En sådan kommunikationsindsats skal give det bedst mulige afsæt for de overvejelser, som en familie står over for i en periode, hvor relationerne brydes op.

For så vidt angår ændringen i kompetenceforholdet på samværsområdet, som betyder, at kompetencen til at træffe afgørelse om samvær alene er hos statsforvaltningerne, henvises til de resultater, som fulgte af evalueringen af loven. Bidragene til evalueringen peger således på, at det generelt ikke har været muligt at indfri intentionerne om at skabe samlede løsninger ved domstolene, da parterne ikke sjældent har været nødsaget til at henvende sig til statsforvaltningen om samværs spørgsmålet efter domstolsbehandlingen. Endvidere bemærkes det, at et retsforlig om forældremyndighed eller barnets bopæl også – som forud for strukturreformen på det familieretlige område – vil kunne omfatte et forlig om samværet, som vil kunne tvangsfuldbyrdes af fogedretten.

På samme måde vil den foreslåede begrænsning i adgangen til at få orientering om og deltage i generelle, sociale aktiviteter i barnets institution eller skole ikke være til hinder for, at forældre, som ikke har fælles forældremyndighed, aftaler, at samværsforælderen deltager heri. Det bør imidlertid ikke være sådan, at en forælder uden at have del i forældremyndigheden har en umiddelbar adgang til kontakt med barnet gennem en ret til orientering om og deltagelse i disse arrangementer. Baggrunden for dette er, at kredsen af forældre uden del i forældremyndighed har ændret sig med vedtagelsen af forældreansvarsloven, ligesom barnets kontakt med samværsforælderen reguleres af lovens bestemmelser om samvær, som forudsætter en stillingtagen til, hvad der er bedst for barnet.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard